

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Manuscripta Rhenaugiensa - Cod. St. Blasien 33 bis 37

[Pars IV] - St. Blasien 36

Rusconi, Bernhard

[Südschwarzwald, St. Blasien u.a.], [2. Hälfte 18. Jh.]

Erklärungen zu Siegeln Rheinauer Urkunden von Schmidfelds Hand

[urn:nbn:de:bsz:31-46582](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-46582)

Tabula I.

- N. 1.
 anno 858. *Sigillum Ludovici Germanici Diplomati impressum, ex
 Al. 7. Cera alba, caput ipsius Regis exhibet, ut videtur, glen tees-*
tum, nisi per compressionem cera capilli fuerint delati.
Inscriptio pariter, serme deleta est. una vel altera excepta
littera, qua indicat, ita esse legendum: XPE. PROTEGE. HLVD-
DOVICUM REGEM. Diploma ipsum pergamenum in lati-
tudine duos pedes habet, et pollices quatuor, in altitudine
pedem unum cum 9. polly. continet. confirmationem fun-
-dationis a wolveno restauratore facta. Sigillum habetur
in Diplom. Figurinis apud Mabill. de re diplomaticea.
Caroli M. et Ludovici Sij, cum simili inscriptione. Sigil-
- N. 2.
 anno 870. *lum eiusdem Regis ex cera fusca, faciem exhibet ex rudis*
ri arte formatam. capillis crispis: pictus videtur lorica:
 Al. 8. *tum. Ex litteris que distinguere satis clare possunt, patet*
legendum esse: Ludovicus Rex. Hoc diplomate totam feru
CleGGariam Rex Monasterio donavit.
- N. 3.
 anno 998. *Sigillum Ottonis III. ex cera fusca, cui tamen aliquod velum te-*
 Al. 12. *nue superinductum erat, ut in plerisque sequentium temporum.*
fractura aliqua integra nihilominus servavit litteras. Diplom
pedem unum et 9. pollices cum dimidio in latitudine habet. lat-
tudo quinq. pollicibus depressior est. Restituit Otto hac charta
Munio terram ab Ep'o Constantiensi usurpatam.
- N. 4.
 anno 1025. *Sigillum S. Heinrichi Imperatoris donantis Munio pradium*
 Al. 13. *weisenburg. Materia confirmis est precedenti Sigillo, quod*
tamen magnitudine superat, totumq. Casarem refert. Ca-
put diademate fuisse redimitum haud obscure cernitur,
quod a pictore hic forme neglectum: sicut et ordo Sigillorum
inversus. Diploma pedem unum tresq. pollices cum dimidi
in latitudine habet: altitudo medio pollice depressior.

Tabula II.

- N. 1. Sigillum Ludovici Regis Germanici multo melius con-
 anno 870. Servatum, cuius inscriptio clara, videri posset ab aliis
 Al. 95. diversum; Credibile tamen est, idem esse cum illo, quod ta-
 -bula precedenti n. 1. ad a. 838. exhibuimus, sed cera
 nonnihil compressa. Caterum ipsum diploma pariter ori-
 -ginale duplicatum est donationis cleggovia, abbreviatum
 tamen, omiſſa specifica mentione locorum.
- N. 2. Sigillum Ottonis Secundi ex cera fusca velamine tenui
 ann. 974. obducta, integre conservatum. Diploma altum est pedem
 Al. 11. unum, et 7. pollices, latum prope 2. pedes. Confirmat in
 ce Imperator. Munio privilegia ab antecessoribus concessa.
- N. 3. Sigillum Henrici IV. Imperatoris restituentis Munium
 ann. 1067. in pristinam libertatem. Materia precedenti similis.
 Al. 13. ipsum tamen sigillum magna ex parte contractum est.
 Discerni nihilominus substantialia probe possunt.
 vel ex his tribus sigillis progressus forma cum tempore
 notari potest, dum saeculo nono solum caput idque nudum,
 saeculo decimo figura usque ad lumbos, iamque Imperij insig-
 -nibus ornata, saeculo denique undecimo integrum corpus
 throno insidens exhiberetur.

Tabula III.

N. 1. Sigillum Honorij Papa Secundi plumbeum, inter nostra
ann. 1126. sigilla primum pensile ex rubro quodam grossiori filo
Al. 17. serico, utraque pars hic exhibetur; quod vero S. Paulus
dextrum latus occupat, eruditi ad imperitiam primi
artificis referunt. Bulla pedem unum et tres pollices
alta, sed loqui pollicem angustior est. confirmantur
in ea privilegia M^{ris}.

N. 2. Sigillum Ottonis IV. rarum ex cera fusca pendet ex filo
ann. 1208. tenui Stupco. Diadema in capite vix apparet: et licet
Al. 18. extremitatibus fractum sit, cernitur tamen littera O.
et syllaba STg. quibus Otto augustus significatur. robo-
rat diploma conventionem cum Brenckingenensibus advo-
catio.

N. 3. Bulla aurea Friderici II. ex duabus laminis aureis sibi
ann. 1241. coherentibus constans, quae pertransit filum tenue
Al. 21. sericum flavo coloris. Maxima privilegia hoc diplomate
aspernuntur M^{ris}, quod altitudine uno pollice duos pedes
excedit, latum est uno tantum pede et quatuor cum di-
midio pollice.

N. 4. Sigillum Heinrichi Ep^{is} Constantiensis pendulum ex frus-
ann. 1208. to pergameni, sicut reliqua fere omnia. adest in duabus
Al. 22. chartis eiusdem anni, quibus incorporatur M^{ris} Sarc-
-hia S. Nicolai in monte.

N. 5. Sigillum viri Nobilis Joannis de Roseneq. Praefecti Aus-
ann. 1374. triaci in Turgovia. Simbolum non vera figuram ho-
Al. 24. minis refert, ut alia hucusque, quam consuetudinem
diutissime retinuerunt Ecclesiastici, saeculares vero
non nisi Reges. Porro duplex leo gradens indigne est
Comitatus Niburgici, cui magnam partem parebat Tur-
govia etiam antequam ad austriacos devolveretur.
Circulus in hoc sigillo factus haec tantum litteras exhibet
NIS JVR. id est Joannis Turgovia etc. Non itaque eius fa-
milia sed officij sigillum erat, quo utebantur Nobiles,
dum adhuc propriis carerent.

Tabula IV.

N. 1. Sigillum Rudolphi IV. Ducis Austriae, Styriae, et Carinthiae, quod tribus Scutis designatur. Primum est, quod

Al. 20. interius rubro colore tinctum est, licet aliàs ex cera fusca constet. Praemunitur illo Monasterium à Suedicis alienis.

N. 2. Sigillum Leopoldi Ducis Austriae, cum quingus Scutis, ann. 1378. quorum tria in Superiori Sigillo habentur, additis

Al. 25. duabus aquilis, quarum una Carniolam, altera Tyrolim demonstrat.

N. 3. Bulla Martini V. Papae confirmantis Annio Privilegio, ann. 1428. legia. Cum bumo satis grossum et rude pendet ex

Al. 22. funiculis sericis rubri et flavi coloris.

N. 4. Sigillum Sigismundi Ducis Austriae, cui adduntur insignia Carinthiae et Tyrolis, ann. 1451.

Al. 27.

Tabula V.

N. 1. Sigillum Capituli Renaugensis Mürj. Extat Radicum
ann. 1306. originale in Serinio tribus clavibus aperiendo. ego
OL. 2. uoi sunt nostratos adhuc seculo proxime elapso. adeo
profunde excavatum est, ut non nisi cera molli excipi
possit.

N. 2. Sigillum Heinrichi abbatis Renaugensis, quod ex
eodem cum precedenti sigillo charta dependet, qua Ita
Benefactrici addieo vita ceditur decima in Martelen.

N. 3. Sigillum Bertholdi Abbatis Mürj. S. Blasij, continet com-
ann. 1307. mutationem cuiusdam hominis proprii.
giv. 6.

N. 4. Sigillum Gerhardi Epi. Ecclesie Constantiensis confir-
ann. 1310. mat dotationem altaris S. Blasij.
Cl. 5.

N. 5. Sigillum Heinrichi Abbatis S. Trudperti. charta comu-
giv. 11. tationis hominum priorum caret notis chronologicis,
et forte paulo Junior est, idiomate teutonico concepta.

N. 6. Sigillum Abbatis Mürj Heremitarum. Nomen abruptum,
ann. 1327. sed procul dubio legebatur Joannes, qui hoc tempore Ein-
BV. 7. sidlensibus praerat. Confirmat donationem Rudolphi
a Radegg Scholarum Praefecti.
Ceterum in abbatum sigillis tonsura in summo vertice
clata distincte conspicitur, desuuentibus circum capillis.

Tabula VI.

- N. 1. Sigillum amplum Joannis I. Habspurgo-Lausenbergi,
ann. 1320. qui foeminam propriam Monasterio cedit.
G IV. 13.
- N. 2. Sigillum maius Raskusianum, quo roboratus emptio advoca-
ann. 1352. tatis in altenburgi quam Natio vendit Rudolphus de Tengen
M I. 2. nomine uxoris. N. sequentia tria sigilla hac eadem
ex charta pendent.
- N. 3. Sigillum Henrici Comitis de Tengen, advocati Catharinae
de Krencklingen uxoris Rudolphi.
- N. 4. Sigillum Frederici de Randenburg Sculteti Raskusianensis.
- N. 5. Sigillum Rudolphi de Tengen, Mariti praefatae Catharinae.
- N. 6. Sigillum Diethelmi de Weissenburg. littera circumscripta
ann. 1328. — ta sunt fracta: quod enormius contigit alteri sigillo
E IV. 2. Conradi fratris praefati Diethelmi. Cedunt Decimas Eccle-
-sia in Crdingen.
- N. 7. Sigillum abbatis nostri Henrici, quo confirmatur emptio
ann. 1343. & conventu facta cuiusdam praedii partialis.
B I. 9.
- N. 8. Sigillum civitatis Rhenangiensis, fractum pendet ex eadem
charta mox relata, quod infra integrum recurreret, et hodie
- dum in serinio civitatis a servatur.

Tab. VII.

- N. 1. Sigillum Henrici Ep̄i constantiensis desistit a' pratensis
ann. 1089. primis precibus. In Superiori parte conspicitur imago
CIII. 4. B. V. filium gestantis.
- N. 2. Sigillum Joannis II. Comitis Habspurgo-Lausenburgeri,
ann. 1082. qui cum fratribus suis libere Mūris cedit dominium
VI. 3. directum in Molendinum in obermartelen.
- N. 3. Sigillum Rudolphi Comitis de Habspurg ex ip̄dem litteris
pendens.
- N. 4. Sigillum tertium eiusdem charta Godefridi comitis
Habspurgo-Lausenburgeri.
- N. 5. Sigillum Joannis Comitis de Troburg Praefecti Ducis Austriae,
ann. 1080. cuius nomine Comutationem hominis proprii firmat.
G. IV. 18. Signa sunt Troburgia.
- N. 6. Sigillum Henrici de Hiltlingen Abbatis Monasterij Rhe-
ann. 1078. nauigiensis. Primus est qui cognomen suum apposuit. quin
KI. 9. et ad pedes videntur quaedam eius insignia gentilitia.
Caput tam magnum et altum est, ut videri possēt nit-
-ratum. ceterum hac charta firmat emptionem cuius-
-dam decimae factam a' Friderico de Crdingen conven-
-tuali Monacho Rheuigiensi.

Tab. VIII.

- N. 1. Sigillum Agnetis Habspurgicae filiae Joannis primi: divi:
ann. 1348. Sum est in duas partes, quarum prior exhibet Leonem Habspurgicum, altera distingui nequit. Hac charta Agnes fuisse
BV. 10. ^{Dicitur} sancti monialis Reconiensis. Hac charta unacum fratribus
instituit anniversarium pro Patre, & suisq; fratribus.
vidi hoc sigillum in Mergotto excusum, sed in tomo, quo mo-
do careo. tria adhuc fratrum sigilla ex hac charta pendeat:
sed secundum Joannis II. deperditum est, quod tamen supra
invenio.
- N. 2. Sigillum tertium ex eadem charta Rudolphi Habspurgici.
N. 3. Quartum Gotfridi fratris.
- N. 4. Sigillum Conradi Propositi in Embrach, nati de Tengen,
ann. 1380. qui cum tota familia sua cepit Monachis dominium directum
II. 4. in atenhuser et Piscationem in Jestellen. à Nobilibus de
Jestellen emptas. Sequentia huius tabula sigilla omnia ex
eadem hac charta pendent.
- N. 5. Sigillum secundum eiusdem charta de Heinrichi Tengen.
N. 6. Joannis de Tengen, bisopa hinc usq; zu Sülz: Inscriptio
nonnihil deleta est, forte legebatur: Rectoris. proximum
sigillum omnino deperditum.
- N. 7. Friderici de Tengen.
N. 8. Heinrichi de Tengen.

N. 1. Sigillum Conradi de Aitlingen Sculteti Rhenangiensis, ann. 1286. quod diversum est ab eo, quod ^{anno} Bernardus huius familiae oppingit. Signum inferius convenit cum eo, quod supra in sigilla abbatis huius gentis observavimus. Remittitur hac charta controversia ^{Münz} decidenda, unde non solum Sculteti, sed etiam annexum habet.

N. 2. Sigillum Civitatis Rhenangiensis integrum, quamvis non Civitatis sed Civium inscribatur.

N. 3. Sigillum abbatis nostri Conradi ex familia Nobili Majer ann. 1297. de Gestellen, cui caput asini pro insignibus fuit. hic vero C. 1. 9. ad pedem medietas superior totius animalis exhibetur. Mirum porro etiam in hac inscriptione alias latina, nomen teutonice compositum inscribi scilicet Curosel. Confert hac charta feudum in Harthausen Friderich de Waltshut, quod habuerat Sueveli de Scalusen.

Tab. X.

- N. 1. Sigillum Rudolphi abbatis S. Iohannis in valle Jura.
ann. 1396. commutatur homo proprius.
G. IV. 27.
- N. 2. Sigillum abbatis nostri Conradi, in quo singulare est, quod
ann. 1403. quod ad pedes non compareat signa gentilitia ipsius
O. I. 12. abbatis, ut in sigillo superiori, sed Salmo, quem pascem
ad initium huius seculi pro insignibus Muri nostri
adoptatum fuisse, ex hoc ipso constat, cum antea non occurrat.
Cetera sunt pariter feudales eiusdem rei, eidemque personae,
sed non eodem anno data, à Conrado de Hisingen.
- N. 3. Sigillum Burchardi Majer de Jestetten nomine Nicolai
ann. 1410. Ledergerwi, qui feudum à Muri accepit in Glatfelden.
L. I. II.
- N. 4. Sigillum Margarethæ de Betmaringen, que rem Ecclesiæ
ann. 1426. ticam cum decimis in Jestetten Muri donavit. alia tria
D. IV. 2. sigilla ex eadem charta pendent, quorum primum est ci-
-vitatis Seahusiana Superius positum, alia sunt
N. 5. Henrici de Erzingen aspram exhibens.
N. 6. Iohannis udalrici de Tettingen.
- N. 7. Sigillum Iohannis Abbatis Muri in Stein, quod rubra
ann. 1427. cera impressum est super flavam inducta. Exhibet pro-
D. IV. 5. cedentis donationis executionem Apostolicam.

Tab. XI.

- N. 1. Sigillum conventus sanctimonialium in Paradyso, S.
ann. 1420. Franciscum representat vestem sacram P. clara porrigente.
X. 10. 9. litteræ continent venditionem censuum et decimarum in
wilgibuel Murris nostra factam.
- N. 2. Sigillum Abbatis omnium Sanctorum in Scalludiaspondet
ex eodem litteris. Initium inscriptionis legi non potest,
desinit tamen in hæc verba teutonice *abbet zu aller hri-
-ligen.* ad pedem duo scutula cornuuntur, quorum prius
habet insignia Monasterij, alterum civitatis.
- N. 3. Sigillum Ottonis Epi Constanti. rubra cera obductum. char-
ann. 1428. ta continet conventionem cum Truchsessio de Dieffenhoven
XI. 6. ratione Truti Ken.
- N. 4. Sigillum Joannis Comitis de Lupfen Landgr. abij in Au-
ann. 1434. lingen adeo compressum, ut figura distingui nequeat.
AI. 33. charta ampla exhibet comprimensum cum Comitiſsa ursula
primum sigillum idem est ac superius Epi ottonis: se-
cundum est præsens: reliqua sequuntur.
- N. 5. Sigillum Caspari de Clingen nomine Equestris ordinis
in Hogoria.
- N. 6. Hugonis Abbatis nostri: mitra quaedam in capite promi-
-net, sed quæ cornua habet elatiora instar mitræ, quæ ap-
-pungitur Pontificiibus veteris testamenti. ad pedem
scutulum forte gentilitium deciduum est. In alio sigillo
videtur Rosa KL. 14.
- N. 7. Sigillum Henrici de Almhoven de ymendingen fra-
-tris germani Hugonis Abbatis.
ultimum sigillum huius chartæ primum est sequentis
tabulæ.

- N. 1. Sigillum Henrici de Almskoven de Neunburg, cognati ab-
ann. 1424. -
Al. 29. - batis nostri Hugonis, quod ultimum pendet in ex charta
precedenti tabula descripta.
- N. 2. Sigillum abbatis nostri Joannis Kumbar, quod cognomen
ann. 1425. per scutulum ad pedes iacens cum littera K. exprimit,
O. 1. 17. adiectis duabus stellulis, litteræ sunt feudales.
- N. 3. Sigillum Beringeri de Heckenlandenberg. Feudum recog-
ann. 1440. -
YIII. 2. - noscit acceptum à Nicolao de Suld administratore ab-
batia Rhenangiensis et Intere Landgraviatus eleg-
govia.
- N. 4. Sigillum Joannis Ep'i Constantiensis et administratoris
ann. 1446. -
BL. 28. - curiensis, pendet in instrumento exhumationis S. Fin-
tani.
- N. 5. Sigillum Ursule Comitissæ Suldensis, nata Habspurgen-
ann. 1447. -
Z. 1. 12. - sis, quo gentes in scuto diviso bene discernuntur, licet in-
scriptio vix legi possit, oppignorationem quandam fid-
mat, cui sequentia quoque sigilla appensa sunt.
- N. 6. Sigillum Alveici Comitis de Suld, filij prædictæ ur-
Sula.
- N. 7. Sigillum Henrici Höderf de Iestetten pendet ex
eadem charta.
- N. 8. Sigillum Eberhardi abbatis nostri. Feudum in Hart-
ann. 1448. -
O. 1. 20. - hausen et Crdingen confert Henrico de Suld hies-
sina in hies salt O. 1. 20. ad pedes iterum
Salmo Rhenangiensis comparet.

- N. 1. Sigillum conventus Sancti monialium in Seoffhusa, fendum
ann. 1480. recognoscunt duarum partium decimarum in wisivil.
C. I. 21. additur eidem charta alterum.
- N. 2. Sigillum Magistra eiusdem Mazji, sed inscriptio penitus
oppressa est. Caterum figura Agni et S. Agnetis in memoriam
revocat præclarum ex auro super violaceo colore fulgens ante
pendium, quod ex illo studio ad nostrum pervenerat, modo lar
ceratum.
- N. 3. Sigillum Nicolai abbatis nostri conferentis fendum quoddam.
ann. 1481. pedibus propria calcet insignia.
C. I. 25.
- N. 4. Sigillum abbatis nostri Laurentij de Nischach, conferentis
ann. 1479. fendum Conrado a' Waldkirch, quod habuerat Henricus
C. I. 26. de Sullz, gentilitia eius unacum Salmone pedibus subdunt.
caterum nulla apparet mitra, quam et hodie frustra qua
Sivrauß. In 7. rubrum, nisi hactenus perisse velis. Bonar
ventura insignia ibi mitra teguntur. Cera huius sigilli
est rubra.
- N. 5. Sigillum Joannis Conradi abbatis nostri impresum
ann. 1492. est rubro colore litteris patentibus papi racis, quibus
C. III. 16. absentiam suam excusat congregationi habitæ Hirsau.
gentilitia propria exciderunt, perstante adhuc
Salmone.
- N. 6. Sigillum abbatis Heinrici de Mandach rubrum iam
ann. 1510. nostris moribus conforme, à quibus tamen contenta
B. I. 35. huius charta abluunt, nam fatetur abbas unacum
conventu se recepisse à S. Joanne de Jestotten conventuali
70. l. ea lege, ut singulis annis reddantur 6. l. additur
quoque sigillum Capituli in cera alba, quod idem omnino
est, quod tabula V. n. d. exhibetur.

Tab. XIV.

N. 1. Signum Ludovici Bavari Imperatoris, quod detractum
 ann. 1092. modo est à Diplomate Civibus Athenaugiensibus dato, quo
 in cod. dipl. n. cm. jus nundinarum hebdomadarum conceditur. Spectare in
 hoc licet, in quam magnitudinem et laborem paulatim
 excreverint de Regia Signilla. Habet ex parte aversa aquila
 simplicem, figura minori: quod forsitan et in ceteris
 Regis Signillis contingit, quae capsis includi solent.

N. 2. Bulla plumbea Concilij Basiliensis confirmantis privilegia
 ann. 1436. Monasterij.

N. 3. Signum Ludovici Ludovicij Caudarum auditoris, Insti-
 ann. 1455. tuto contra Sulzenses adhaerens.
 A. L. 40.

Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Tab. XV.

N. 1. Sigillum Friderici Imperatoris confirmantis privilegia Monasterij. Ex utroque latere octo videntur Scuta, inter
 Al. 24. quae tres aquila Carniolam et Tyrolin designant: duo
 leones, quorum unus Styriam, alter ditionem vindica
 refert: Scutum Carniola perpendiculariter dividitur:
 reliqua duo Scuta austriam inferiorem et Superiorem
 designare videntur. ad pedes in cera rubra Superius
 impressa conspicitur duplex facies. Austria praeter faciem
 albam in area rubra, etiam novem volucres in altero
 Scuto habebat.

N. 2. Sigillum Sigismundi Imperatoris confirmantis
 ann. 1415. Monasterij privilegia. Scutum à dextris Superius
 Al. 27. Moraviam, inferius Bohemiam designat. duo Scuta
 ex altero latere Hungariae insignia sunt. ad pedem
 dextrum jacet Scutum Styriae, ad sinistrum tria leo
 pardorum capita Dalmatiam designant. Significant.
 Inscriptio litteris Gothicis simili et aquila aequali
 ductu formatis legi à me vix potuit.

Tab. XVI.

N. 1. Sigillum Maximiliani I. Imperatoris confirmantis
 ann. 1487. Monasterij privilegia. Primum est inter sigilla Regia,
 Al. 42. qua non efigiem ipsius Personae, sed Simbola duntaxat
 Regnorum praeserunt, aquilam mediam licet simpli-
 -cem intelligere convenit, Romanum designare Imper-
 -rium: a dextris videtur insigne Austria, a sinistris
 Burgundiae cuius et vellus aureum inferius defluit.

N. 2. Sigillum Sigismundi archiducis Austria confirmantis
 ann. 1456. Monasterij privilegia. tria sunt scuta, Austriam,
 Al. 39. Carniolam atq; Tyrolum designantia.

N. 3. Sigillum Alberti archiducis Austria, comitis
 ann. 1448. Tyrolis. Sulzenses in integrum restituit, qui quere-
 Al. 35. -bantur, se spoliatos a possessione arcis Rhenaugien-
 -sis.

N. 1. Sigillum Caroli V. Imperatoris pro Confirmatione
ann. 1520. privilegiorum M^{un}ij. Jam biceps comparet aquila
Al. 43. in medio includens insignia Hispania, Sicilia,
Austria, Burgundia etc.

N. 2. Sigillum Josephi I. Imperatoris. catena aurea vel
ann. 1708. ceris cinguntur insignia Germania, Bohemia, His-
Al. 84. pania, Tyrolis, Syria, et in medio Austria.

473

36. XVII.

Incipit...
...
...

...
...
...

Tab. XVIII.

N. 1. Sigillum inter cetera pulcherrimum Ferdinandi I. Imperatoris. Duplex aquila catena velleris includitur, in cuius visceribus insigne austria et Hispania, in Circulo Scuta Regnorum germania, Hungaria, Bohemia, Dalmatia, Croatia, Slavonia, austria, Burgundia, Styria, Carniola, et Tyrolis.

N. 2. Sigillum Maximiliani II. Imperatoris, quod per omnia 1588. simile est sigillo Josephi I. iam supra extra ordinem Al. 50. à delineatore posito.

XVII.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side]

1713. *Sigillum Caroli VI. Imperatoris cum Signis Regnorum.*
Al. 92.

477

Tab. XIX
Linnæus in spec.

478

H.

atigi ad manus P
i. cecelerum venian
di. Plomator Celi t
in illoc paxos. Si p

Pa. Seculi Vocime

HADEMAR F.

Hoc tibi dat munus Deus omnipotens Hademarus,
Cui peccatorum veniam concede suorum,
Nostris Plasmator Celi terraeq; Creator,
Lector et hoc posces, si propria crimina nosces.

Mo. Saeculi Decimi M. CCL.

1480

A. 9.
Conventual

12. Sept. n

S. D. Bernardus Herderer
Conventualis Rujus Monasterij.

Obijt 12. Sept. anno 1602.